

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **R. K.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2020, č. j. 28 Az 14/2020 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností podanou dne 22. 12. 2020 domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 11. 2020, č. j. 28 Az 14/2020 - 37, jímž byla jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2020, č. j. OAM-703/ZA-ZA11-ZA05-R2-2017, kterým stěžovateli nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), postoupena Krajskému soudu v Ostravě jakožto soudu místně příslušnému.

[2] Krajský soud v Hradci Králové v napadeném usnesení dospěl k závěru, že k řízení ve věci není místně příslušný. S odkazem na § 7 odst. 2 s. ř. s. a § 32 odst. 3 zákona o azylu konstatoval, že k řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany v den podání žaloby hlášen k pobytu. Ač stěžovatel v žalobě uvedl jako místo svého pobytu Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, bylo z databáze Ministerstva vnitra zjištěno, že stěžovatel z tohoto pobytového střediska odešel dne 14. 10. 2020 a od téhož dne byl hlášen k pobytu na adrese X. Tuto informaci krajský soud ověřil rovněž dotazem u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra. Stěžovatel tedy ke dni podání žaloby nebyl hlášen k pobytu v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové, nýbrž v obvodu Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud v Hradci Králové tedy uzavřel, že k projednání podané žaloby je místně příslušný Krajský soud v Ostravě, a proto věc s odkazem na § 7 odst. 5 s. ř. s. (správně § 7 odst. 6 s. ř. s. – pozn. NSS) postoupil tomuto soudu.

[3] Stěžovatel proti uvedenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové podal blanketní kasační stížnost, kterou na výzvu Nejvyššího správního soudu doplnil dne 7. 1. 2021. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel pouze uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že je registrován k pobytu na území České republiky v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, je k projednání věci příslušný Krajský soud v Hradci Králové, nikoliv Krajský soud v Ostravě. K doplnění kasační stížnosti stěžovatel přiložil rovněž potvrzení o zajištění ubytování na adrese Školská 353, Častolovice.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že má postup Krajského soudu v Hradci Králové za správný, neboť z jím vedené evidence vyplývá, že byl stěžovatel skutečně hlášen k pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí do dne 14. 10. 2020, kdy jej opustil, a od téhož dne až do 27. 10. 2020 byl hlášen k pobytu v Pobytovém středisku Havířov. Byla-li tedy žaloba stěžovatele ze dne 21. 10. 2020 doručena Krajskému soudu v Hradci Králové dne 23. 10. 2020, byl tento soud podle § 7 odst. 2 s. ř. s. v návaznosti na § 32 odst. 3 zákona o azylu v době jejího podání soudem k řízení místně nepříslušným. Tvzení stěžovatele v doplnění kasační stížnosti na těchto skutečnostech nemůže nic změnit.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení krajského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.).

[6] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k přezkoumání napadeného usnesení v mezích rozsahu kasační stížnosti a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[7] Stěžovatel svou kasační stížností brojí proti usnesení o postoupení žaloby ve věci mezinárodní ochrany místně příslušnému krajskému soudu, namítá přitom, že Krajský soud v Hradci Králové posoudil otázku místní příslušnosti nesprávně.

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že ačkoliv stěžovatel užívá v doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 1. 2021 přítomného času, když uvádí, že „je u OAMP registrován k pobytu na území České republiky v Pobytovém středisku Ministerstva vnitra ČR, Rudé armády 1000, v Kostelci nad Orlicí, PSČ: 517 41“, zjevně hovoří o skutkovém stavu ke dni podání žaloby, neboť k doplnění kasační stížnosti přikládá potvrzení, jímž dokládá, že na období od 10. 12. 2020 do 10. 12. 2021 má ubytování zajištěno na adrese Školská 353, Častolovice (kde je dle údajů v evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu ode dne 16. 12. 2020 skutečně hlášen k pobytu; tato skutečnost je však vzhledem k datu podání žaloby pro posouzení místní příslušnosti krajského soudu v této věci nerozhodná).

[9] Dle § 7 odst. 2 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

[10] Zákon o azylu obsahuje zvláštní úpravu místní příslušnosti v § 32 odst. 3, podle něhož je k řízení o žalobě místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu.

[11] Z citovaných ustanovení je zřejmé, že pro posouzení místní příslušnosti krajského soudu v řízení o žalobě ve věci mezinárodní ochrany je rozhodnou skutečností místo, kde byl žadatel ke dni podání žaloby hlášen v souladu s § 77 zákona o azylu k pobytu; není tedy rozhodující ani místo faktického pobytu ani adresa uvedená v žalobě [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu

Pokračování

ze dne 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007 – 51, publ. pod č. 1294/2007 Sb. NSS, dostupný též na www.nssoud.cz].

[12] Dle údaje na obálce uložené ve spise krajského soudu byla v posuzovaném případě žaloba předána k zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence dne 22. 10. 2020 a krajskému soudu doručena dne 23. 10. 2020. Z výpisu z evidence žadatelů o mezinárodní ochranu vedené Ministerstvem vnitra datovaného dnem 26. 10. 2020, který je založen ve spise krajského soudu, je patrné, že ke dni podání žaloby (a to již od 14. 10. 2020) byl stěžovatel hlášen k pobytu v Pobytovém středisku Havířov, tedy v obvodu Okresního soudu v Karviné [bod 25. Přílohy č. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů], který náleží do obvodu Krajského soudu v Ostravě (bod 8. Přílohy č. 2 téhož zákona). Krajský soud v Hradci Králové tedy místní příslušnost v projednávané věci posoudil správně.

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji dle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, od účastníka, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěšný nebyl, ovšem zamítnutí jeho kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu nelze pokládat ani za úspěch žalovaného, navíc žalovanému v tomto řízení žádné náklady nad rámec běžné administrativní činnosti nevznikly, takže mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 5. března 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu